

Ovet kiinni haikein mielin

Viikkouutiset 16.6.-2010

Arvostettu lasinpuhaltaja Jaakko Liikanen lopettaa yrityksensä

■ VIIKKOUUTISET Perinteikäs riihimäkeläinen lasinpuhaltaja Jaakko Liikanen sulkee tällä viikolla lasistudiosensa ja myymälänsä.

–Viimeinen aukiolopäivä on 18.6., Liikanen kertoo hivenen haikein mielin.

–Lopettaminen johtuu terveydellistä syistä. Kädet ovat niin huonossa kunnossa, etteivät pillit pyöri enää vanhaan tapaan.

Lannistunut mies ei kuitenkaan ole. Lasistudiolle on etsitty jatkajaa ja tällä hetkellä eletään toiveikkaissa tunnelmissa.

–Ja ties vaikka saisin kädet vielä niin hyvään kuntoon, että voisin tulevaisuudessa tehdä jotain pientä.

Puusepistä lasinpuhaltajaksi

Liikanen ajautui lasialalle vahingossa. Puusepäksi opiskellut nuorukainen matkasi vuonna 1966 Kuusamosta Riihimäelle sukulaisiaan tapaamaan.

–Siskon mies oli töissä Riihimäen lasitehtaassa ja hän vei minut tutustumaan tehtaaseen. Näin ensimmäisen kerran sulaa lasimassaa ja se tuntui kiehtovalta materiaalilta.

Lähes siltä seisomalta nuorukainen marssi Riihimäen ammattikouluun opiskelemaan lasialaa.

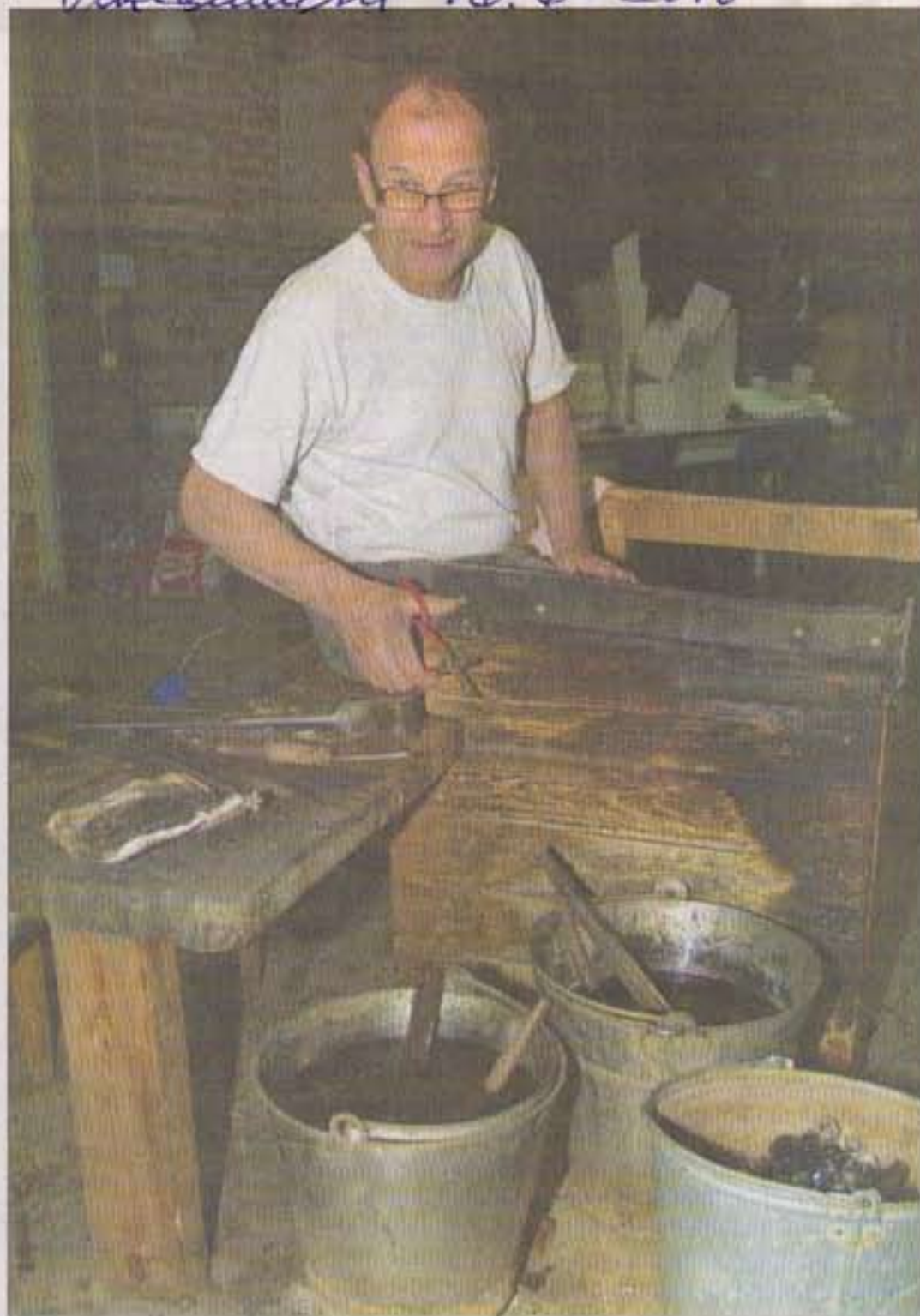
–Työharjoittelut tein tässä samassa paikassa, missä nyt oma liikkeenä on. Alkuun työ tuntui vaikealta. Vaikka omasta mielestäni olin yhtä nopea kuin vanhat mestarit, tuppasi lasi aina jäähtymään liian nopeasti.

Vaikeaa mutta kiehtovaa

Koulun jälkeen Liikanen pääsi kymmeneksi vuodeksi töihin Riihimäen lasitehtaalle. Alkuun hän toimi niin sanottuna postipoikana, joka valmisti pieniä lasipalloja, joiden ympärille lasinpuhaltajat tekivät varsinaiset lasiesineet. 1970-luvun alussa mies pääsi vihdoin kokeilemaan lasinpuhallusta myös itse.

–Se oli vaikeaa mutta kiehtovaa.

Kun Riihimäen lasi lopetti toimintansa alkoi Liikasella varsinainen Suomi-kierrös. Työntekijät olivat muun muassa Humppilan lasi, Pertunmaan Studiolasi sekä Nuutajarven lasitehtaan Napapiirin lasi.

Jaakko Liikanen arvostaa kaikenlaisia tekniikoita. Miehen vahvinta alaa on kuitenkin venetsialaistyylisin puhaltaminen.

–1980-luvun loppupuolella Riihimäelle perustettiin Jussis Keramik ja he pysyivät minua heille töihin. Ei siinä tarvinnut kahta kertaa miettiä ja palasimme Riihimäelle.

Tämän jälkeen hän teki vielä pienen keikauksen Humppilassa Art Glass-Teamissa, jonka jälkeen hän päätti perustaa oman lasistudion JL-Lasin Riihimäelle vuonna 1994.

–Alkuun toimin teollisuusalueella, mutta vuonna 1997 sain tilat vanhalta lasitehtaalta, tästä samasta paikasta, jossa olin aikoinaan nähnyt ensimmäisen kerran sulaa lasia. Ympyrä sulkeutui.

Vuosien varrella Liikanen on toiminut opetustehtävissä Taide-teollisessa korkeakoulussa se-

kä Hämeen ammattikorkeakoulussa. Lasinpuhalluksessa häntä kiehtoo työn monipuolisuus ja toisaalta sen vaikeus.

–Työ vaatii omat niksinsä.

Hajuvesipullo kuningattarelle

Mitään ehdotonta lempimeneiteimää hänellä ei ole, eikä sillä ole väliä puhaltaako hän laseja, maljakolta, vaaseja vai koriste-esineitä.

–Ihan yksinkertainenkin asia saattaa olla kivaa. Olen utelias ja kaikki työt mitä teen, teen toisiani. Haastavinta ja mielenkiintoisinta on ehkä filigraanitöiden tekeminen. Siinä pitää skarppata koko ajan. Mitä huolellisemmin tekkee, sen kauniimpaa jälkeä saa.

Vuosin saatossa Liikanen tullut varsin arvoisi alallaan. Onpa hän valnut hajuvesipullon Eng kuningattarellekin. Hän tällöin on ostanut myös ki venetsialainen lasinvaltu Venini.

Vaikka Liikanen toimii lopettaakin, ei hän usko, sinpuhallus olisi katoavane.

–Ihmiset arvostavat p nallisuutta ja uniikkeja l leita, sillä puhalletuista l neistä yksikään ei ole täy manlainen.

Mia La

JL-Lasin loppumyyni 18.6 ka.

Lasinpuhaltajalla täytyy olla symmetristä muotosilmää ja keskittymiskykyä. Ote työhön ei saa herpaantua hetkeksikään. Jaakko Liikanen on puhaltanut lasia jo 40 oia dikkuisen hullu, että tätä lakkaa tehtä. Ine ei muuten, niin silloin hetken taitaa.